

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: P-5193/2023-32

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu Kristini Štruglin, u pravnoj stvari tužitelja Alena Grozaja iz Zagreba, Severinska 18, OIB: 92075213080, kojeg zastupa punomoćnik Krunoslav Vuljak, odvjetnik u Koprivnici, Zrinski trg 11, protiv tuženika, PRIVREDNA BANKA ZAGREB d.d., Radnička cesta 50, Zagreb, OIB: 5305602535697732, koju zastupa punomoćnica Petra Vataavuk, odvjetnica u Zagrebu, Ulica grada Vukovara 274, radi isplate, nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave 27. kolovoza 2026., u prisutnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, 29. rujna 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku, PRIVREDNA BANKA ZAGREB d.d., OIB: 5305602535697732, isplatiti tužitelju Alenu Grozaju iz Zagreba, Severinska 18, OIB: 92075213080, iznos od 532,89 EUR sa s pripadajućim zateznim kamatama do 31. srpnja 2015. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, te od 30. prosinca 2023. do isplate po godišnjoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, koje teku kako slijedi:

- na iznos od 21,52 EUR od 1.lipnja 2010.,
- na iznos od 21,52 EUR od 1.lipnja 20210.,
- na iznos od 25,94 EUR od 12.kolovoza 2010.,
- na iznos od 43,95 EUR od 7.rujna 2010.,
- na iznos od 39,97 EUR od 24.rujna 2010.,
- na iznos od 36,71 EUR od 9.studenog 2010.,
- na iznos od 36,71 EUR od 9.studenog 2010.,
- na iznos od 46,71 EUR od 10.prosinca 2010.,
- na iznos od 60,87 EUR od 12.siječnja 2010.,
- na iznos od 49,01 EUR od 10.veljače 2011.,
- na iznos od 47,13 EUR od 5.travnja 2011.,
- na iznos od 47,13 EUR od 5.travnja 2011. i
- na iznos od 55,03 EUR od 8.svibnja 2011. pa do isplate u roku od 15 dana.

r i j e š i o j e

I. Utvrđuje se da je tužba u dijelu koji se odnosi na iznosu od 50,81 EUR povučena.

II. Nalaže se tuženiku, PRIVREDNA BANKA ZAGREB d.d., OIB: 5305602535697732, nadoknaditi tužitelju Alenu Grozaju iz Zagreba, Severinska 18, OIB: 92075213080, trošak parničnog postupka u iznosu 1.077,95 EUR sa zateznom kamatom tekućom od 29. rujna 2026. do isplate, po godišnjoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

III. Odbija se zahtjev tuženika PRIVREDNA BANKA ZAGREB d.d., OIB: 5305602535697732, za naknadu troška parničnog postupka kao neosnovan.

Obrazloženje

1.1. Tužitelj u tužbi od 6. 6. 2023. navodi da je s tuženikom, kao kreditorom, 12.4. 2006. sklopio Ugovor o kreditu broj: 9011147338, te mu je kao korisniku kredita odobren kredit u iznosu 18.281,72 CHF u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju banke na dan korištenja. Tužitelj se obvezao iznos kredita plaćati u jednakim mjesečnim anuitetima s rokom otplate od 60 mjeseca u kunskoj protuvrijednosti obračunatoj po srednjem tečaju za CHF tečajne liste banke važeće na dan plaćanja prema otplatnoj tablici koja je sastavni dio ugovora. Tužitelj je u cijelosti otplatio navedeni kredit. Tužitelj navodi kako su ugovorne odredbe o valutnoj klauzuli ništetne, i ne proizvode pravne učinke među strankama, poziva se na odluke i pravna utvrđenja u postupku povodom tužbe radi zaštite kolektivnih interesa i prava potrošača korisnika kredita (Presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1401/2012. od 4. srpnja 2013., Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-6632/2017. od 14. lipnja 2018. i Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev 2221/2018.). Primjenom nepoštenih ugovornih odredbi tuženik je bez valjane pravne osnove stekao iznos od

583,70 EUR/4.397,89 kuna. Slijedom navedenog, tužitelj radi vraćanja stečenog bez osnove predlaže donošenje presude kojom će se tuženiku naložiti isplata navedenog iznosa sa zateznim kamatama od dana stjecanja svakog pojedinog iznosa do isplate, kao i troška postupka sa zateznim kamatama.

1.2. U podnesku od 7. 4.2026., nakon nalaza i mišljenja vještaka, tužitelj predlaže odlučiti kao u stavku I. izreke presude odnosno predlaže naložiti tuženiku da mu isplati iznos od 532,89 EUR sa zateznom kamatom tekućom na pojedine iznose od dospijeca do isplate koji iznos je tužitelj specificirao nakon što je od razlike u iznosu anuiteta u visini od 721,74 EUR oduzeo tzv. negativne razlike u iznosu od 188,85 EUR. Istim podneskom tužitelj je smanjio prvotno postavljeni tužbeni zahtjev za 50,81 EUR. Tuženik se o smanjenju tužbenog zahtjeva nije očitovao.

2.1. Tuženik u odgovoru na tužbu osporava osnov i visinu tužbenog zahtjeva, ističe prigovor zastare i navodi da je neosnovano stajalište tužitelja da bi povreda interesa pojedinačnog potrošača direktno proizlazila iz utvrđene povrede kolektivnih interesa u postupku zaštite kolektivnih interesa potrošača jer je cilj postojanja i ostvarivanja kolektivne zaštite preventivne prirode, a ne ostvarivanje individualnih parnica u kojima se zahtjeva isplata, da je u tom postupku utvrđivana apstraktna pravna zaštita čiji se učinci ne mogu neposredno primijeniti na svaki pojedini ugovorni odnos, već je potrebno utvrditi pripada li uopće tužitelj kategoriji „prosječnog potrošača“, time da ugovorne odredbe u konkretnom slučaju nisu istovjetne sa sadržajem onih o kojima se sudilo u postupku za zaštitu kolektivnih interesa potrošača, da je predmetni ugovor o kreditu u potpunosti konzumiran i isplaćen čime je ugovorni odnos prestao, a tužba za zaštitu kolektivnih interesa podnosi se samo ako i dok postoji postupanje koje je protivno točno specificiranim odredbama Zakona o zaštiti potrošača, da ugovaranje valutne klauzule nije nepošteno niti nezakonito, a sporne odredbe su nedvojbeno jasne i unesene u ugovor o kreditu na uočljivim mjestima, te nisu uzrokovale značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, da je tužitelj prije sklapanja ugovora o kreditu mogao od službenika zatražiti sve dodatne informacije i pojašnjenja vezana za valutnu klauzulu i njen učinak na odnos ugovornih strana, a isto je tako o mogućim oscilacijama tečaja valute CHF bio upoznat i kroz priopćenja HNB-a te da je volja ugovornih strana bila sklopiti ugovor o kreditu upravo s valutnom klauzulom i promjenjivom kamatnom stopom, koji ugovor je, u konačnici, i solemniziran od strane javnog bilježnika. Smatra da je tuženik spornu odredbu o valutnoj klauzuli mogao otkloniti ugovaranjem traženog iznosa u kunama ili npr. uz valutnu klauzulu u EUR, te da u trenutku zaključenja ugovora na tržištu nisu postojale naznake koje bi upućivale na okolnosti koje bi mogle utjecati na tečaj CHF.

2.2. Nakon provedenog nalaza i mišljenja, tuženik osporava metodologiju koju je vještak koristio prilikom izračuna budući je obračun izvršen kao da su stranke ugovorile kunski kredit. Smatra kako se predmetni kredit mora usporediti s drugim ugovorom o kreditu s drugom valutnom klauzulom, a ukoliko bi se obračun vršio kao da je riječ o kunskom kreditu tada svakako treba primijeniti i sve ostale uvjete koji su vrijedili za kunske kredite.

3. U tijeku postupka sud je izvršio uvid u izračun preplate valute s osnova Ugovora o kreditu broj 9011147338 L(5-6), plan otplate L(7-8), knjigovodstvenu karticu L(9-19), pregled uplata po kreditu L(20-21), saslušan je tužitelj, te je provedeno je financijsko vještačenje po vještaku Darku Prpiću iz Darfin d.o.o. (67-72).

4. Cijeneći svaki dokaz zasebno i sve dokaze zajedno u skladu sa člankom 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07.- Odluka USRH, 84/08., 96/08.-Odluka USRH, 123/08., 57/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23. dalje: ZPP), na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sud je ocijenio da je tužbeni zahtjev osnovan.

5. Među strankama nije sporno, a što proizlazi i iz dokumentacije u koju je izvršen uvid, da je između tužitelja, kao korisnika kredita i prednika tuženika, kao kreditora 12. 4. 2006. zaključen Ugovor o kreditu u iznosu 18.281,72 CHF u kunsnoj protuvrijednosti po srednjem tečaju banke na dan korištenja kredita za namjenu kupnje vozila, te je rok otplate 60 mjeseci. Kamatna stopa na iznos kredita je promjenjiva sukladno odluci kreditora i na dan sklapanja ugovora iznosi 5,17%. Kamata se obračunava u CHF sadržana je u anuitetima i dospijeva na naplatu zajedno s njima.

6. Među strankama je sporan osnov i visina tužbenog zahtjeva, jesu li ugovorne odredbe kojima su iznos kredita i visina anuiteta vezani uz tečaj švicarskog franka protivne pozitivnim propisima Republike Hrvatske, odnosno jesu li iste nepoštene i ništetne. Posljedično tome, sporno je ima li tužitelj pravo na povrat iznosa preplaćenih iznosa s obzirom na odredbe Ugovora o valutnoj klauzuli. Među strankama nije sporan sadržaj presuda donesenih u sporovima radi zaštite kolektivnih interesa potrošača, međutim, sporan je njihov učinak i značaj za ovaj spor. Također, sporno je od kada teku rokovi zastare i je li u konkretnom slučaju nastupila zastara.

7. U odnosu na navode tuženika valja istaći da odluka suda donesena u postupku za zaštitu kolektivnih interesa potrošača u smislu postojanja povrede propisa zaštite potrošača obvezuje ostale sudove u postupku koji potrošač, ovdje tužitelj, osobno pokrene radi naknade štete/isplate s ciljem otklona povrede koja je uzrokovana postupanjem tuženika (u tom se pravcu upućuje i na odluku Vrhovnog suda Rev-3142/2018) pa kako iz odluke Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske PŽ-7129/13 od 13. lipnja 2014. i PŽ-6632/17 od 14. lipnja 2018. odnosno Vrhovnog suda Republike Hrvatske Revt-249/14-2 od 9. travnja 2015. i Rev-2221/18 od 3. rujna 2019. proizlazi da kod ugovaranja valutne klauzule obveza potrošača istovremeno ovisi o dva promjenjiva bitna elementa i zato je posebno rizična - potrošač u vrijeme zaključenja ugovora ne zna koji iznos glavnice kredita izražene u kunama će biti u obvezi tijekom dugoročne otplate vratiti banci niti koju će cijenu u vidu kamate za to platiti, to jednostrano određivanje kamate uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača protivno načelu savjesnosti i poštenja, a isto tako je nepoštena i ništetna ugovorna odredba ugovaranjem valute uz koju je vezana glavnica CHF.

8. S obzirom da je sud u konkretnom slučaju vezan za utvrđenja iz gore navedene parnice, to se ukazuje izlišnim izvođenjem personalnih dokaza na okolnost utvrđivanja ništetnosti konkretnih ugovornih odredaba o valutnoj klauzuli u CHF.

9. Međutim, iz odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske broj:U-III-5458/2021 od 30. lipnja 2022. proizlazi da su u pojedinačnim potrošačkim sporovima banke ovlaštene tvrditi i dokazivati da su u postupku sklapanja pojedinačnog ugovora o kreditu ipak na drugi način dale odgovarajuće obavijesti potrošaču o naravi, rizicima i posljedicama osporenih ugovornih odredaba na određivanje njegove novčane obveze i da je

potrošač, unatoč punoj obaviještenosti, svejedno pristao na sklapanje takvog ugovora, slijedom čega je u konkretnom slučaju tuženiku omogućeno dokazivanje te okolnosti, kao i utječe li ista na primjenjivost (direktni učinak) pravomoćnih presuda donesenih u kolektivnom sporu i na ocjenu poštenosti (ništetnosti) odredaba konkretnog ugovora.

10. Tuženik je naveo da su sporne odredbe na uočljivim mjestima, da je tužitelj prije sklapanja ugovora o kreditu imao mogućnost od službenika zatražiti sve dodatne informacije u vezi valutne klauzule u CHF, te da je o mogućim oscilacijama tečaja te valute tužitelj bio upoznat i kroz priopćenja HNB-a. Na te okolnosti tuženik nije istaknuo personalne dokaze, ali sve i da je predložio saslušanje tužitelja taj prijedlog ne bi bio prihvaćen jer unošenje neke odredbe na uočljivo mjesto samo po sebi ne dokazuje da se o istoj pregovaralo, niti potencijalno postojanje mogućnosti da je tužitelj bio upoznat s priopćenjima HNB-a odnosno mogućnosti da od djelatnika tuženika, po vlastitom nahođenju, traži dodatne informacije, ne upućuju na zaključak o pojedinačnom pregovaranju. Slijedom navedenog, sud nalazi da tuženik nije učinio vjerojatnim da bi u konkretnom slučaju postupio drugačije nego što je bilo predmetom dokazivanja i raspravljanja u postupku zaštite kolektivnih interesa potrošača odnosno da bi tužitelja u potpunosti obavijestio o naravi, rizicima i posljedicama spornih odredbi. Dakle, u predmetnom se individualnom sporu ima primijeniti pravno utvrđenje iz postupka zaštite kolektivnih interesa potrošača, slijedom čega je odlučeno kao u stavku I. izreke presude.

11. U odnosu na stajalište tuženika da je potrebno utvrditi pripada li uopće tužitelj kategoriji „prosječnog potrošača“ napominje se da njegovo svojstvo potrošača jasno proizlazi iz sadržaja dokumentacije u spisu te da je tužitelj, kao korisnik kredita, u svakom slučaju u slabijem položaju u odnosu na tuženika, kao kreditora, pa je upravo na tuženiku bio teret dokaza da tužitelj eventualno ne bi bio prosječni potrošač (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske Rev 18/2018 od 26. svibnja 2020.), što tuženik nije uspio dokazati.

12. Također valja napomenuti da okolnost na koju upućuje tuženik - da je sporni ugovor o kreditu solemniziran i ispunjen - sama po sebi ne otklanja primjenu gore navedenih propisa niti utječe na pravo tužitelja zatražiti zaštitu u smislu čl.1111.st.1. i čl.1115. ZOO-a u vezi s čl.323.st.1.ZOO-a.

13. U tom smislu saslušan je tužitelj Alen Grozaj čiji iskaz prihvaća kao neposredno uvjerljiv i iskren, a iz kojeg u bitnome proizlazi da je sklopio ugovor radi kupnje osobnog automobila koji je koristio u osobne svrhe, da nije imao registriran obrt, trgovačko društvo ili udio u trgovačkom društvu te da je u trenutku podizanja kredita bio u radnom odnosu, a kredit je otplaćivao tužitelj. Nadalje je iskazivao da ugovor nije čitao u detalje, letimično ga je pregledao te je smatrao da ga nije bilo potrebno nositi na tumačenje jer je smatrao da se radi o ozbiljnoj auto kući i ozbiljnoj banci. Ističe da se nije informirao o tečaju valute u CHF prije podizanja kredita, da nije bio upozorena na specifične rizike vezane za CHF, da nije imao mogućnost pregovaranja o niti jednoj točki ugovora niti da je mogao mijenjati odredbe ugovora. Nije imao mogućnost ugovaranja fiksne kamatne stope kao niti druge valute. Konačno ističe da ga nitko ni u kojem trenutku nije upozorio no opasnostima koje donosi kredit u švicarskim francima.

14. Nadalje, u odnosu na visinu zahtjeva ističe se da iz nalaza i mišljenja vještaka, prihvaćenog u potpunosti jer je izrađen u skladu s pravilima struke i temeljem

raspoložive dokumentacije, kao relevantno proizlazi da ukupna razlika između anuiteta s osnove valutne klauzule prema simuliranom početnom otplatnom planu po srednjem tečaju tuženika važećem na dan plaćanja u odnosu na anuitete prema simuliranom početnom otplatnom planu po srednjem tečaju tuženika važećem na dan isplate kredita za sve anuitete za koje je nalazom utvrđen više plaćeni iznos iznosi 721,74 EUR pri čemu su pojedini iznosi i datumi vidljivi u tablici na l.(69-72).

14.1. Pri tome se posebno ističe da je vještak nalaz i mišljenje izradio na temelju plana otplate kredita obzirom Ugovor o kreditu broj 9011147338 više ne posjeduje tužitelj niti tuženik radi proteka vremena i obveze čuvanja dokumentacije. Podneskom od 12.12.2025. vještak se očitovao na poziv suda da može izraditi nalaz i mišljenje uz ogradu da podaci iz Ugovora o kreditu broj 9011147338 mogu utjecati na drugačiji izračun. Podneskom od 23.1.2026. tužitelj je predložio da vještak na temelju dostupne dokumentacije izradi nalaz i mišljenje. Kako tuženik nije sporio dostavljenu dokumentaciju u spisu niti da je sklopio ugovor o kreditu sa tužiteljem financijsko vještačenje je provedeno temeljem dokumentacije u spisu. Pri tome se još napominje da jedino što se ne može utvrditi čitanjem dostavljene dokumentacije je namjena ugovora o kreditu te da namjenu kredita tuženik nije osporavao.

15. Kod toga posebno valja napomenuti da je irelevantan prigovor koji tuženika ističe na nalaz i mišljenje - da je isti izrađen kao da je u pitanju kunski kredit. Naime, vještak je nalaz i mišljenje izradio u skladu s danim mu zadatkom pa kako je prigovor tuženika u tom pravcu primarno pravne naravi, to se ponovno upućuje na činjenicu da je sud vezan za utvrđenja iz postupka zaštite kolektivnih interesa potrošača, tj. za utvrđenje da su ništetne odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi i ugovaranju valute uz koju je vezana glavnica CHF.

16. Po pitanju prigovora zastare ističe se da zastarni rok kod restitucijskog zahtjeva počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ili na drugi način ustanovljena ništetnost ugovora (pravno shvaćanje sa sjednice Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 30. siječnja 2020. i 31. siječnja 2022.). S obzirom na pravomoćnost odluke u postupku za zaštitu kolektivnih interesa potrošača zastarni je rok po pitanju valutne klauzule počeo teći 14. lipnja 2018., pa kako je tužitelj podnio tužbu 6.6. 2023. to se prigovor zastare ukazuje neosnovanim u smislu čl.225. ZOO-a.

17. Slijedom navedenog sud nalazi da je tuženik u obvezi prema tužitelju vratiti sve što je stekao temeljem djelomično nišetnog ugovora - po osnovi valutne klauzule u CHF, dakle, bez osnove i to sa zateznom kamatom od dana stjecanja jer se ima smatrati nepoštenim stjecateljem, pa kako iz prihvaćenog nalaza i mišljenja vještaka proizlazi da ukupna razlika između tečaja za valutu CHF primijenjenog kod otplate i početnog tečaja za CHF iznosi 721,74 EUR (5.437,86 kuna) dok tzv. negativne razlike 188,85 EUR, pri čemu su pojedini iznosi i datumi vidljivi u tablici na listu 69. spisa, to je tužbeni zahtjev u iznosu od 532,89 EUR valjalo prihvatiti i odlučiti kao u stavku točki I. izreke presude temeljem čl.323.st.1., čl.1111.st.1., čl.1115. i čl.29.ZOO-a.

18. U odnosu na smanjenje tužbenog zahtjeva za iznos od 50,81 EUR koju je tužitelj izvršio podneskom od 7. 4.2026., valja napomenuti da se tuženik navedenom smanjenju nije izričito protivio, pa je valjalo temeljem članka 193. stavka. 2. ZPP-a odlučiti je kao u točki I. izreke rješenja (pravno shvaćanja zauzeto na sjednici

Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održanoj 26. travnja 2021. broj: Su-IV-16/2021-8; da je smanjenje tužbenog zahtjeva djelomično povlačenje tužbe iz odredbe čl. 193. ZPP-a, za koje je, ako je do toga došlo nakon što se tuženik upustio u raspravljanje o glavnoj stvari, (uvijek) potreban pristanak tuženika).

19. Odluka o troškovima postupka temelji na čl.154. st.1. ZPP-a, pri čemu je sud uzeo u obzir iznos tužbenog zahtjeva o kojem odlučuje (532,89 EUR) i Tarifu o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj: 138/23. dalje:OT-a).

20. Tužitelju je priznat trošak zastupanja po punomoćniku i to: za sastav tužbe u vrijednosti 50 bodova (Tbr. 7.1.OT-a), podnesaka od 26.1. 2024. 21.3.2025. i 7.4.2026. za svaki u vrijednosti od 50 bodova (Tbr.8/1 OT-a), pristup na ročišta 21.6.2024. i 27.8.2026. za svaki u vrijednosti od 50 bodova (9/1 OT-a) i za pristup ročištu radi objave 25 bodova (Tbr.9/3 OT-a) to uvećano za vrijednost boda od 2,00 EUR (Tbr. 54. Tarife) i 25% PDV-a (Tbr. 46. Tarife) iznosi 812,50 EUR. Također, tužitelju je priznat trošak vještačenja u iznosu 265,45 EUR, tužitelju je dakle sveukupno priznat trošak u iznosu od 1.077,95 EUR. Na dosuđen trošak tužitelju su dosuđene zatezne kamate sukladno čl. 151. stavak 3. ZPP-a i članku 29. stavak 1. ZOO-a tekuće od presuđenja do isplate. Tužitelju nije priznat trošak sudske pristojbe za presudu i tužbu obzirom da je temeljem članka 11. stavak 20. Zakona o sudskim pristojbama ("Narodne novine" broj: 118/18., 51/23.) tužitelj kao potrošač oslobođen od plaćanja sudskih pristojbi u postupcima pokrenutim na temelju pravomoćne sudske presude za zaštitu kolektivnih interesa.

21. S obzirom da tužitelj u cijelosti uspio u sporu, to tuženiku ne pripada pravo na naknadu troškova temeljem čl.154. st.1. ZPP-a te slijedom svega iznesenog odlučeno kao u točki II. i III. izreke rješenja.

U Zagrebu 29. rujna 2026.

Sudac:
Kristina Štruglin

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna strana može podnijeti u roku 15 dana od dana dostave presude žalbu županijskom sudu. Žalba se ulaže putem ovoga suda u četiri primjerka za sud i protivnu stranu. Presuda u sporu male vrijednosti može se pobijati samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. ZPP-a i zbog pogrešne primjene materijalnog prava.

DNA:

1. pun. tužitelja
2. pun. tuženika

Broj zapisa: **9-3088d-c127f**

Kontrolni broj: **08f1a-4b775-496d3**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.